

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

Titvlvs V. De Magistris, & ne aliquid exigatur pro licentia docendi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

ad plures etiam annos infra decem, reditus Ecclesie, vel beneficii sub annuo censu elocati pisse, quod tamen hodie non licet ultra triennium, ubi *Extravag. Anbitiosa de rebus Ecclesie alienand.*

inter communes, recepta est, videatur etiam de hoc Tit. ea quæ in superioribus dicta sunt Tit. 13. Lib. III. Decretal. de rebus Ecclesie non alienandis.

TITVLVS V.

DE MAGISTRIS, ET NE ALIQUID EXIGATUR PRO LICENTIA DOCENDI.

§. I.

An, & quinam Magistri constituendi sint ad docendum in Ecclesijs Cathedralibus; & an licitum sit aliquid exigere vel accipere pro licentia docendi?

EX c. Quoniam i. h. t. habetur, quod in qualibet Ecclesia Cathedrali, vel etiam collegiata, si sufficientes reditus adsint, constitui debeat, de una præbenda Magister, qui Clericos ejusdem Ecclesie, & pauperes scholares Grammaticam, gratis doceat; & quod pro licentia docendi, nullum pretium sit exigendum, neque idoneus, si petita licentia, docere velit, sit impediendus, (ne desit doctrina ignorantibus, aut pauperibus) sub pœna privationis beneficii Ecclesiastici. Qualia præcepta, & prohibitiones etiam fiunt in c. 2. & 3. h. 7. ac in c. 4. insuper additur, ut in Ecclesia Metropolitana Theologus constituatur, qui alios in sacra pagina doceat, & in his præcipue instruat, quæ ad curam animarum pertinent, assignatis unius Præbendæ proventibus, quæ constitutio

confirmata etiam fuit à Tridentino sess. 5. c. 1. de reform. & sess. 23. c. 18. de reform. quod eam etiam extendit ad Ecclesias Cathedralis, si civitas sit insignis. quæ autem praxis sit harum constitutionum, uti etiam ipsius Tridentini, docebit consuetudo.

§. II.

Quale privilegium jure Canonico concessum sit Theologiam seu sacram Scripturam publicè docentibus, vel illi studentibus?

EX c. Super specula §. h. t. habetur; quod docentes Theologiam (aut jus Canonicum, uti communiter docent omnes) vel in illis studentes, in celebri universitate, gaudeant privilegio percipiendi fructus beneficiorum suorum, etiam si absint à suis Ecclesijs, cum licentia tamen suorum Prælatorum, &c. ita tamen, ut docentes quidem gaudere possint suorum beneficiorum fructibus, quamdiu docuerint, absque limitatione ad certos annos (nisi ex causa revocentur ad suas Ecclesias) studentes verò in his

Aaa aa 3 facul-

facultatibus, hoc privilegio gaudeant ad quinquennium, cum hoc sufficere videatur his, ut docti possint evadere, docentibus verò nullum tempus limitatum est, cum semper promoveant utilitatem Ecclesie universalis. Videatur etiam *Clementis. Inter 1. h. 1.*

§. III.

An accipere pecuniam pro doctrina Theologia sit Simoniacum?

Respondetur negativè, sive deinde temporale accipias pro officio docendi Theologiam speculativam, sive moralem, sive controversam; sive pro interpretatione Sacre Scripturæ, &c. cum tale munus & officium docendi, non sit quid spirituale, aut supernaturale, naturalibus discursibus intellectum illumi-

minans ad intelligenda ea, que ex naturali luce, vel etiam ex supposito principijs, naturaliter deduci possunt. & quamvis in *c. 1. 2. 3. h. 1.* prohibetur, ut Simoniacum (nisi causa spiritualis sue jurisdictionis hanc taliter concederet aliquis pro pecunia, cum quæ ea concedere deberet, ne spirituali jurisdictione ad temporalia sui occupanda videretur abuti) sed ut ex alio capite bono communi mundi convenerit & illicitum; quod ipsum etiam dici potest, de concedenda pro pecunia licentia, ad alias facultates docendas, prout ex relatis eorum capitula colligi potest.

T I T V L V S VI.

DE JUDÆIS, ET SARACENIS, ET EORUM SERVIS.

§. I.

Quæ & in quibus casibus interdita sit Christianis communicatio cum Judæis?

Agitur in hoc titulo, non tam de Judæis, & paganis infidelibus, ad quos jurisdictio Canonica se non extendit, cum non sint in Ecclesia, quàm de prohibita communicatione fidelium cum infidelibus talibus, & penis certis, quibus afficiuntur fideles, si contra prohibi-

tionem cum illis communicationem. *De h. c. Ad hoc 8. h. 1.* prohibentur Christianis assidua conversatio & familiaritas cum Judæis, ne ad hanc perniciam simplicium animos inclinent, nec servi Judæi, qui commoreantur cum Christianis familiariter, & domesticè admittantur, ob gentis illius pertinaciam, nec liceat uni medicis Judæis, aut medicis à Judæis præparatis, nisi necessitas in defectu fidelium peritorum aliud premitat; nec liceat cum Judæis lavare, sive